

Najprije službeno priopćenje:

“Trgovinski deficit Hrvatske nastavio je svoj rast i u travnju, pokazuju najnoviji podaci Državnog zavoda za statistiku (DZS). Nakon što je u prva tri mjeseca deficit dosegnuo 1,99 mlrd eura (23,8% više nego u prva tri mjeseca 2005. godine), rastom za dodatnih 773 milijuna eura on je dosegnuo razinu od 2,76 mlrd eura te je bio 21,1% viši nego u prvoj trećini 2005. Nešto niži uvoz u travnju u odnosu na ožujak (1,35 mlrd eura u odnosu na 1,53 mlrd) nije pomogao jer je istovremeno smanjen i hrvatski izvoz koji je u travnju vrijedio 581,5 milijuna eura za razliku od 774,7 mil. eura vrijedne robe izvezene u ožujku. Zbog toga je i mjesečni trgovinski deficit u četvrtom mjesecu bio viši, odnosno iznosio je već spomenutih 772,6 milijuna eura za razliku od 752 milijuna eura mjesec dana ranije...”

Hrvatska ima deficit trgovačke bilance od 1994. godine. Nije velika mudrost zaključiti da postoji izravna veza na relaciji Antiinflacijskog programa iz listopada 1993. godine i trgovačkog deficita. Što više cijenu tečajnog sidra moguće je promatrati upravo kroz kretanje trgovačkog deficita koji se iz godine u godinu uporno povećava. Lani je iznosio gotovo deset milijardi američkih dolara. Podaci za prva četiri mjeseca ove godine pokazuju da bi deficit u ovoj godini mogao biti još i veći. Turizam (komparativna prednost) jedini nam je izlaz da platna bilanca ostane na nivou deficita iz prethodne godine. Strategija razvoja Hrvatske pokazuje da se dugoročno računa na deficit platne bilance što znači da se neće mjenjati ekonomska politika. Ovo su predviđanja naših ekonomista. Drugo je, pak, pitanje kako će svijet reagirati na naš inozemni dug odnosno na trošak servisiranja vanjskog duga i prirasta bruto domaćeg proizvoda. Svima je jasno: Hrvatska je zadužena zemlja i da, hoćeš-nećeš, dužnička filozofija svakim danom potaje nezaobilaznim čimbenikom pri promišljanju tekućih i strateških pitanja zemlje.

Usprkos dužničkoj krizi o problemima se ne progovara na pravi način. Dok je visoka devizna likvidnost (devizne rezerve) nikog problem velike dužničke ovisnosti ne zabrinjava. Političari su svjesni da u pričuvu ima još nacionalnog bogatstva koje je moguće prodati i time prolongirati spoznaju pravog stanja hrvatskog gospodarstva. Sve po principu: neka se buduća vlast bavi tim problemima.

Ipak stanje u zdravstvu najavljuje da tvrdo budžetsko ograničenje donosi mnoge probleme i da država usprkos povećanju svog dijela «kolača» (javni prihodi/bruto domaći proizvod) sve teže nalazi rješenja. Krpaju se problemi koji nam se događaju (ne predviđamo ih) i gospodarski sustav, temeljem takve ekonomske politike, postaje sve nerpimjereniji što znači da rastu troškovi u okruženju čime se smanjuje investicijska klima i naklonost domaćih poduzetnika da investiraju. Otuda i vapaj za inozemnim investicijama iako one neće, po definiciji, riješiti naše razvojne probleme.

Ono što nam ostaje jest pogled u Nebo da klimatski uvjeti budu takvi da domaći i strani turisti pohrle na more u većem opsegu nego što su to činili u prošloj godini. Svjetsko nogometno prvenstvo samo nam je dodatna brigda da li će turistička ljetina i ove godine biti zadovoljavajuća.

Trgovinski deficit - raste

Autor Guste Santini

Četvrtak, 01 Lipanj 2006 18:04
